

# Nieuwe orthodoxe parochie Leuven

Lieve Wouters

De Russisch-orthodoxe parochie van de heilige Mattheüs in Leuven werd erkend door de overheid en kan nu subsidies ontvangen. Voorganger Alexander Yavarousky, in het dagelijkse leven vrachtwagenchauffeur, kan zich volledig richten op zijn taak als priester. Het aantal erkende orthodoxe parochies in Vlaanderen komt op twaalf.



Priester-trucker Alexander Yavarousky deelt de communie uit in de pas erkende parochie van de heilige Mattheüs. © Hugo Maris

**V**LEKKELOOS Nederlands aan de andere kant van de lijn, wanneer we voorzichtig vragen of de man onze taal begrijpt. Alleen het ruisen van de autosnelweg speelt de conversatie parten. Door de week is priester Alexander Yavarousky namelijk vrachtwagenchauffeur. Maar niet voor lang meer. Want zijn parochie werd erkend door de Vlaamse overheid en kan nu ook subsidies ontvangen. Het ministerie van Justitie betaalt voortaan zijn wedde en pensioen. De Vlaamse overheid subsidieert dertig procent van de bouwkosten voor de infrastructuur van het gebedshuis. En de provincie past de werkingstekorten bij en zorgt voor huisvesting van de bedienaar.

Toch zal Alexander Yavarousky ook na zijn opzeg nog een bijbaantje houden. „Niet meer als trucker, dat is te zwaar. Maar een bijkomende tewerkstelling is nodig om rond te komen. Katholieke priesters doen het weliswaar met dezelfde wedde, maar zij hebben geen gezin te voeden.” Vader Yavarousky heeft vier kinderen. Zeven jaar geleden verliet hij Wit-Rusland. Daar werkte hij toen al

drie jaar als medepastoor in een parochie. Hoe het voelde om plotseling in de vrachtwagen te moeten kruipen? „Raar, ja. We kozen gewoon voor de snelste opleiding. Er moest brood op de plank komen.”

De priester leerde snel Nederlands. Nog sneller zijn twee dochters die het gesprek van op afstand mee volgen. Serafima en Victoria zijn trots op hun afkomst, maar verder voelen ze zich helemaal ingeburgerd in onze samenleving. Ze hangen aan de lippen van Judith, een Belgische met Hongaarse moeder, katholiek van geboorte, maar via haar Oekraïense echtgenoot orthodox geworden. Vader Yavarousky nodigde haar uit voor het interview, omdat hij zich toch nog niet zo zeker voelt in onze moedertaal. Onterecht, maar Judith is zeker spraakzamer. Door de week is ze leerkracht orthodoxe godsdienst. In het weekend koorleidster.

„Wat mij het meest aantrekt in de orthodoxe godsdienst, is de dogmatiek”, zegt ze stellig. „De orthodoxie is heel streng en formeel, maar anderzijds ook heel persoonlijk en warm. Te communie gaan gebeurt met de grootste eer-

bied, maar ook met groot geloof. Dat maakt de eredienst niet leeg maar doorleefd.”

## Koek en ei

Luc Osseel is de koster en kerkbeheerder. Zijn vormsel deed hij nog in de katholieke Kerk, maar kort nadien vond hij met het hele gezin een thuis in de orthodoxie. „Mijn vader hield erg veel van de mystiek. En wij met hem. Later werd hij zelfs priester in de oecumenisch orthodoxe Kerk. Dat ik hier bij een parochie van het patriarchaat van Moskou aansluit, maakt niets uit. Ik weet wel dat er politieke onenigheden bestaan tussen de verschillende jurisdicties, maar dat is mijn zaak niet.” Dat beaamt priester Yavarousky. Met politiek houden ze zich hier niet bezig. De oecumenische relaties in België zijn koek en ei.

De parochie van de heilige Mattheüs is wel nog steeds de enige Nederlandstalige Russisch-orthodoxe Kerk in Vlaanderen. De anderen zijn Russisch- of Franstalig. Het was een bewuste keuze om Nederlands, overigens samen met Slavisch en Engels, als voertaal te

nemen voor de diensten. Vader Yavarousky: „De jongere generaties spreken meestal beter Nederlands dan Russisch. Bovendien hebben we hier ook veel Belgen en mensen uit alle landen van Oost-Europa. Iedereen moet de dienst kunnen verstaan. Bovendien willen we hen helpen zich te integreren.”

De parochie huist in het vroegere College voor Latijns-Amerika aan de Tervuursestraat. Het gebouw biedt ook onderdak aan Misio en een seniorenclub, en er wonen twee zusters. Jaarlijks organiseert de parochie een barbecue waar zij met plezier aan deelnemen.

„We willen geen getto vormen”, zegt Judith beslist. „Vroeger zat hier ook een pinksterbeweging. Onze stijl van viering loopt ver uiteen, maar onderling klikte het prima. Maar om echt goed te integreren, is het ook nodig dat je een plaats hebt waar je onder gelijkgezinden kunt samenkomen, waar je je eigen taal kunt spreken en je geloof vieren zoals thuis. Integratie is niet gelijk aan assimilatie.”

Wat de erkenning door de overheid concreet voor de parochie

**Z**ES erediensten erkent ons land. De rooms-katholieke is de grootste met 1.790 parochies. Protestanten hebben 39 erkende geloofsgemeenschappen, orthodoxen twaalf, anglicanen en moslims zeven, joden vijf. Marino Keulen, Vlaams minister bevoegd voor de erediensten, erkende in de laatste drie jaar zeven islamitische en negen protestantse gemeenschappen. Om erkend te worden, is een goedkeuring van de gemeente, de provincie en de minister van Justitie vereist.

De parochie van de heilige Mattheüs in Leuven ontstond vijf jaar geleden, toen een groepje gelovigen bijeenkwam om te bidden. Een jaar later uitten ze bij hun bisschop, mgr. Simon, de wens een parochie te vormen. Ze vierden de liturgie op zaterdag om 18 uur en 's zondags om 10.30 uur in de Tervuursestraat 56. De parochianen zijn voornamelijk studenten en migranten uit Oost-Europa. Er is ook een wisselend publiek van niet-orthodoxen, in het totaal een vijftigtal.

betekent? „Dat we niet meer voor elke cent moeten vechten”, zegt Luc. „Vorig jaar kwamen we bijna in de problemen door de hoge energiefacturen. Tot nu was het de kunst om te overleven. Nu kunnen we vrijer ademen. Er komt ook wel heel wat administratie bij kijken. Twee jaar duurde het voor we de erkenning rond kregen.”

Judith: „Het was wel leuk: we leerden elkaar daardoor nog beter kennen. De erkenning kwam in de week na een bezinningsweekend in Chevetogne. Een mooie bekroning.”

Advertentie

**GOEDKOOPST** in zijn assortiment

Per liter

Everyday extra olijfolie 1 L

€ 3,10

colruyt laagste prijzen